

Nr 135.

Av herr **Bergström m. fl.**, om upphävande av legostadgan för husbönder och tjänstehjon.

Sedan vid olika riksdagar, senast åren 1919 och 1920, beslutits förändringar i legostadgan för husbönder och tjänstehjon, kvarstår av denna stadga endast ett rudiment, och de paragrafer, som ännu hava gällande kraft, äro numera av ingen betydelse för arbetsgivare och arbetstagare vid jordbruket. Tämligen allmänt gälla nu istället de kollektivavtal, som ingåtts mellan befintliga arbetsgivare- och arbetstagareorganisationer. En del arbetsgivare hålla dock före, att den i legostadgan ännu gällande bestämmelsen om flyttningstiden skulle vara nödvändig att behålla, på det att lantbruket icke under brådaste tiden skulle riskera att förlora sin arbetskraft. Erfarenheten har emellertid ådagalagt, att flyttningstiden icke behålles på grund av att densamma är föreskriven i legostadgan. Därest arbetsgivare och arbetstagare icke anse sig kunna samarbeta, så häves avtalet numera oavsett legostadgans föreskrifter, och beträffande flyttningstiden skola parterna helt visst därom enas i fritt avtal legostadgan förutan. Så är ju nu förhållandet beträffande andra detaljer av avtalen mellan arbetsgivare och arbetstagare.

Många arbetsgivare medgiva dock, att legostadgan icke vidare är av behovet påkallad, och bland arbetstagare råder en enhällig mening därom, att legostadgan, såsom varande en undantagslag för jordbruksarbetarna utan längre dröjsmål, än som är ofrånkomligt, bör avskaffas.

Då det sålunda icke kan visas att legostadgan är till gagn för någon part och då en lag, som av ingen aktas, är till stor skada i stället för till nytta, bör den gamla legostadgan fortast möjligt bringas ur världen.

Med stöd av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen för sin del ville besluta, att Legostadgan för husbönder och tjänstehjon av den 23 november 1833 måtte upphävas.

Stockholm den 18 januari 1921.

P. Albert Bergström.

A. Björkman.

Axel Träff.
